

OBSAH.

(Číslice, pokud není jinak uvedeno, značí §§.)

Úvod str. 3—6

Část první. Hláskosloví.

I. O hláskách vůbec a jejich znameních.		
1. Abeceda	1	
2. O vyslovování	2	
3. O přídechu	3	
II. O samohláskách a dvojhláskách	4—5	
III. O souhláskách	6—7	
IV. O přízvuku.		
1. O povaze přízvuku	8—9	
2. O kladení přízvuku	10—14	
3. O proměnách přízvuku	15	
4. O příklonkách	16—19	
5. O předklonkách	20	
V. O proměnách samohlásek.		
1. O střídání samohlásek	21—26	
2. O dloužení samohlásek	27—28	
3. O zkracování samohlásek	29	
4. O stahování samohlásek a přízvuku jejich	30—32	
5. O směšování	33	
6. O odsouvání, sesouvání a vysouvání	34—36	
VI. O proměnách souhlásek.		
1. O připodobování	37—39	
2. O rozlišování	40	
3. O záměně hlásek dyšných nedyšnými	41	
4. O vysouvání	42—44	
5. O záměně a odsouvání koncových souhlásek	45	
6. O vsouvání	46	
7. O přísuvném <i>v</i>	47	
8. O souhláskách <i>σ, ƒ, j</i>	48—50	
VII. O míře a dělení slabik	51—53	

Část druhá. Tvarosloví.

Rozdělení tvarosloví 54

I. Skloňování.

<i>Průprava ke skloňování</i> (pády, číslo, rod, člen)	55—59	
<i>Deklinace první</i>	60—69	
Přehled koncovek	61	
A. Substantiva rodu ženského	62—65	
B. Substantiva rodu mužského	66—67	
C. Substantiva stažená	68—69	
<i>Deklinace druhá</i>	70—84	
1. Substantiva (s přehledem koncovek)	70—74	
2. Adjektiva I. a II. deklinace	75—77	
3. Substantiva a dvojvýchodná adjektiva stažená	78—79	
4. Trojvýchodná adjektiva stažená I. a II. deklinace	80—81	
5. Deklinace II. attická	82—84	
<i>Deklinace třetí</i>	85—121	
Rozdělení kmenů	85	
Přehled přípon a přízvuky	86—89	
A. Kmeny souhláskové.	90—113	
I. Kmeny ražené	90—100	
1. Kmeny hrdelné a retné	90—91	
2. Kmeny zubné	92—95	
3. Kmeny na <i>-vr</i>	96—100	

II. Kmeny nosové na - <i>v</i>	101—106	B. Druhý způsob stupňování	137
III. Kmeny plynné na - <i>λ, -ρ</i>	107—108	C. Zvláštnosti ve stupňov.	138—139
IV. Kmeny sykavé na - <i>σ</i>	109—113	<i>O stupňování příslovci</i>	140—142
1. Vzory substantiv středních	109—110	a) Příslovce předložková	140
2. Vzory substantiv mužských a adjektiv	111—113	b) Příslovce adjektivní	141—142
B. Kmeny samohláskové	114—121	<i>O zájmenech</i>	143—160
I. Kmeny v - <i>t</i> a - <i>v</i>	114—116	1. Zájmena osobní	143—145
II. Kmeny v - <i>ev, -av, -ov</i>	117—119	2. Zájmena zvrtná	146
III. Kmeny v - <i>ω</i> a - <i>οι</i>	120—121	3. Zájmena přivlastňovací	147
<i>O zvláštnostech ve skloňování</i>	122—129	4. Zájmena vespolná	148
A. Nesklonná	122	5. Zájmena tázací a neurčitá	149—152
B. Schodná (číslem, pády)	123—125	6. Zájmena ukazovací	153—155
C. Různosklonná (subst., adj.)	126—128	7. Zájmena vztažná	156—157
D. Různorodá	129	Přehled zájmen a příslovci souvztažných	158—160
<i>Adjektiva</i>	130—139	Dodatek	161
<i>Přehled adjektiv podle zakončení</i>	130—133	<i>O číslovkách</i>	162—166
<i>O stupňování adjektiv</i>	134—139	Výčet číslovek	162
A. Prvý způsob stupňování	135—136	1. Číslovky základní	163
		2. Číslovky řadové	164
		3. Příslovce číselná	165
		4. Číslovky ostatní	166

II. Časování.

<i>Průprava k časování</i>	167—180	1. Slovesa nestažená	183—187
I. O osobách, číslech, rodech, způsobech a časech	167—168	2. Slovesa stažená	188—193
II. O částech tvarů slovesných	169—180	II. Slovesa souhlásková	194—211
A. O kmenech	169	1. Slovesa ražená (němá)	194—203
B. O časotvorných příznamech	170—177	2. Slovesa plynná	204—211
I. O přímnožku a jeho zvláštnostech	170—172	B. Časování sloves nepravidelných na - <i>ω</i>	212—216
II. O zdvojce a jejích zvláštnostech	173—175	1. Slovesa ný-ová	213
Přímnožek a zdvojka ve složeninách	176	2. Slovesa počínavá	214
III. O příznamech časových	177	3. Slovesa epsilononová	215
C. O příznamech způsobových	178	4. Slovesa vícekmenná	216
D. O příponách osobních	179	<i>Slovesa na -μι</i>	217—241
E. O přízvuku	180	Jejich rozdělení	217
III. Rozdělení sloves	181—182	I. Slovesa prostokmenná	218—225
<i>Slovesa na -ω</i>	183—216	1. <i>φημι</i>	218—219
A. Časování sloves pravidelných na - <i>ω</i>	183—211	2. <i>ειμι</i>	220—221
I. Slovesa samohlásková	183—193	3. <i>κειμαι</i> a <i>ημι</i>	222—223
		4. <i>ειμι</i>	224—225
		II. Slovesa se zdvojkou ióto- vou	226—235
		III. Slovesa ný-ová	236—238
		IV. Aoristy a perf. (plqpf.) některých sloves na - <i>ω</i>	239—241
		O přízvukování sloves	242—243

Přídavek I.

A. O mluvě Homérově	244—274	II. Zvláštnosti ve skloňování	278—283
Nářečí zpěvů homérských	244	1.—3. v deklinacích	278—280
Tvary starobylé a ajolské	245	4. v stupňování	281
I. Zvláštnosti v hláskoslovi	246—247	5. v zájmech	282
1. v samohláskách	246	6. v číslovkách	283
2. v souhláskách	247	III. Zvláštnosti v časování	284—289
II. Zvláštnosti v skloňování	248—259	A. v přimnožku a připonách	284—285
1. Staré přípony pádové	248	B. v konjugaci na -ω	286—288
2.—4. Zvláštnosti deklinací	249—254	C. v konjugaci na -μ	289
5. Shodná, nadbytná, různosklonná	255	IV. Zvláštnosti ve skladbě	290—291
6. Adjektiva	256	C. O mluvě tragiků	292—293
7. Stupňování	257	D. O mluvě lyriků	294—306
8. Zájmena	258	Epos a lyrika	294
9. Číslovky	259	Elegie, epigramy, lyrika jambická a písňová	295—298
III. Zvláštnosti v časování	260—270	Nářečí ajolské	299—305
1. Koncovky a příznaky způsobové	260—261	A. Zvláštnosti v hláskoslovi	299—301
2. Přimnožek a zdvojká	262—263	I. Přízvuk a přidech ostrý	299
3. Praesens a imperf. (tak řeč. epické rozkládání)	264	II. Záměny samohlásek a souhlásek	300
4. Futurum	265	III. Jiná pravidla hláskoslovná	301
5. Aorist	266—268	B. Zvláštnosti v tvaroslovi	302—305
6. Perfektum a plsqpf.	269	I. u jmen	302
7. Tvary opětovací	270	II. u zájmen	303
IV. Zvláštnosti ve skladbě	271—273	III. u sloves	304
Úhrn	274	IV.—VI. u příslovci, předložek, spojek	305
B. O mluvě Herodotově	275—291	Lyrika sborová (chorová)	306
Nářečí Dějin Herodotových	275		
I. Zvláštnosti v hláskoslovi	276—277		
1. v samohláskách	276		
2. v souhláskách	277		

Přídavek II.

Seznam důležitějších sloves	307
---------------------------------------	-----

Část třetí. Skladba.

I. Skladba slov ve větě n. skladba ve smyslu užším.

I. O gramatické shodě členů větých	308—311	ó, ῆ, τό jako zájmeno ukazovací	313
I. vazba podle smyslu	309	ó, ῆ, τό jako člen	314—320
II. připodobování	310	I. ojedíňuje n. zobecňuje	315—316
III. význam zmocněný	311	II. zpodstatňuje	317
II. O členu	312—320	III. zpřídavňuje	318

IV. odlišuje přívlastek od doplňku	319	D. vyjadřuje <i>přisl. určení</i>	
V. pozměňuje význam slova	320	1. místa	
III. O zvláštnostech zájmen	321	2. času	
IV. O pádech	322—343	3. původce	
Nominativ	322	4. látky	
Vokativ	323	5. příčiny	336
Akusativ	324—328	Dativ	337—343
I. Akusativ jednoduchý 325—327		spojuje v sobě tři pády	337
A. vyjadřuje <i>předmět</i> . 325—326		A. vyjadřuje <i>předmět</i>	338—341
I. vnější	325	a) dativ směrový (cílový)	339
II. vnitřní (výsledku + obsahu)	326	b) dativ stykový	340
B. vyjadřuje <i>přisl. určení</i>		c) dativ nepřímý (volný)	
1. místa (cíle)		1. prospěchu	
2. míry		2. přívlastňovací	
3. zřetele		3. původce děje	
4. = příslovce	327	4. zřetele	
II. Akusativ dvojí		5. sdílnosti	341
1. vnější (osobní + věcný)		B. vyjadřuje <i>přisl. určení</i> 342—343	
2. vnější + vnitřní		a) dativ lokální	
3. vnější + zřetelový		1. místa	
4. vnější + doplňkový	328	2. času	342
Genitiv	329—336	b) dativ instrumentální	
A. vyjadřuje <i>přívlastek</i>		1. způsobu	
1. g. přívlastňovací		2. zřetele	
2. g. podmětový a předmětový		3. míry	
3. g. vlastnosti		4. prostředku	
4. g. ceny (hodnoty)		5. příčiny	343
5. g. látky (+ omezo- vací)		V. O předložkách	344—348
6. g. příčiny		A. O užívání předložek vůbec	344
7. g. celkový	330	B. O užívání předložek zvlášť	345—348
B. vyjadřuje <i>doplněk</i>		I. Předložky původní . 346—347	
1. g. přívlastňovací		II. Předložky podružené	348
2. g. vlastnosti		VI. O slovese	349—367
3. g. ceny (hodnoty)		1. Význam sloves podle dějového rodu 349—355	
4. g. látky		A. Rod činný	349
5. g. příčiny		B. Rod střední	350—354
6. g. celkový	331	a) přímý	350—351
C. vyjadřuje <i>předmět</i>	332—335	b) nepřímý (prospěchový) + původový	352
a) g. dotykový	333	c) úsilný	353
b) g. odlukový +	334	Slovesa krytočinná	354
g. srovnávací	335		

C. Rod trpný	355
2. Význam slovesných tvarů jednotlivých 356—367	
A. Tvary <i>indikativu</i> . 356—363	
I. praesentu	356
II. imperfekta	357
III. futura I.	358—359
IV. perfekta	360
V. plusquamperfekta	361

VI. futura III.	362
VII. aoristu	363
B. Tvary slovesné <i>ostatní</i>	364—367
I. Konjunktiv, optativ, imperativ, infinitiv 364—365	
II. Participium	366
Tvary slovesné úhrnem	367

II. Skladba vět n. větosloví

I. O způsobech ve větách hlavních	368—374
1. Věty vypovídací	369—370
a) Věty jistí	369
b) Věty podmíněčné	370
2. Věty zádací	371—372
a) Věty rozkazovací	371
b) Věty přací	372
3. Věty tázací	373
4. Věty zvolací	374
II. O způsobech ve větách vedlejších	375—392
Časy hlavní a vedlejší	375
Předjímání	376
A. O vedlejších větách spojkových	377—389
1. Věty důvodové	377
2. Věty zádací	378—380
a) Věty účelové	378
b) Věty snahové	379
c) Věty obavné	380
3. Věty účinkové	381—382
4. Věty podmínkové	383—386
5. Věty přípustkové	387
6. Věty časové	388—389
B. O vedlejších větách vztažných	390—391
Zvláštnosti v jejich spojování: přesmykování, připodobování relativa, připodobování opačné, osamostatňování vět vztažných	391
Připodobování způsobů ve větách vedlejších	392

III. O <i>infinitivě a participiu</i>	393—411
O <i>infinitivě</i>	393—400
I. O tvarovém významu infinitivu	393
II. O vazbách infinitivních	394
III. O záporkách infinitivu	395
IV. O větném významu infinitivu	396—399
A. Infinitiv podmět- ný	397
B. Infinitiv předmět- ný	398
C. Infinitiv příslo- večný	399
V. O <i>infinitivě se členem</i>	400
O <i>participiu</i>	401—411
I. O tvarovém významu participia	401
II. O větném významu participia	402—411
A. Participium <i>spo- jité</i>	403—408
a) přívlastkové	404
b) doplňkové	405—407
α) podmět- né	405
β) předmět- né	406—407
c) příslovečné	408
B. Participium <i>ne- spojité</i>	409—410
a) v genitivě	409
b) v akusativě	410
III. O participiu s <i>āv</i>	411
O přídavných jménech slovesných	412
IV. O řeči nepřímé	413—419

A. Věty hlavní	414—417	Platnost způsobů ve větách vedlejších	420
1. Věty vypovídací	414—415		
a) Vazba s <i>ἔτι, ὥς</i>	414		
b) Vazba infinitivní	415	V. O skládání vět a jejich částicích	421—425
2. Věty žádací	416		
3. Věty tázací	417	I. O záporkách	422—424
4. Věty zvolací	417		
B. Věty vedlejší	418	A. Záporky ojedinelé	423
Přehled pravidel o řeči nepřímé	419	B. Sbíhání záporok	424
		II. O částicích ostatních	425

Přídavek III.

I. Řecké písmo	426—452
A. <i>Jest výpůjčkou z východu</i>	426—429
B. <i>V Řecku se obměňuje a zdokonaluje</i>	430—437
(Názvy řeckých písmen a jejich směr)	438—439
C. <i>Příčiny měnicí vzhled písma</i>	440—452
I. rychlost a úhlednost písma	441—442
II. psací potřeby: voskové destičky, papyrus, střeptiny, pergamen (Rozmnožování knih)	443—448 449—451
III. vývoj vzdělanosti	452
II. Řecké míry a peníze	453—455
1. Míry délkové	453
2. Míry duté	454
3. Peníze	455

Vysvětlení některých zkratk.

<i>Dm</i>	= deponentia mediální.	<i>Ovid.</i>	= básník Ovidius.
<i>dp</i>	= deponentia passivní.	<i>Verg.</i>	= básník Vergilius.
<i>H., hom.</i>	= Homér, homérské.	<i>Xen. Anab.</i>	= Xenofontova Anabasis.
<i>Her.</i>	= dějepisec Herodot.		

Číslice za slovesy staženými (1.), (2.), (3.) označují vzory $\tau\mu(\acute{\alpha}\omega)\tilde{\omega}$, $\phi\iota\lambda(\acute{\epsilon}\omega)\tilde{\omega}$, $\mu\sigma\theta(\acute{\alpha}\omega)\tilde{\omega}$. — Malé číslice a malá písmena u čísel paragrafů odkazují k poznámkám. — $a > b$ = a se změnilo v b , $a < b$ = a vzniklo z b .

Hvězdička před slovem značí starší tvar předpokládaný, ale nedoložený.